

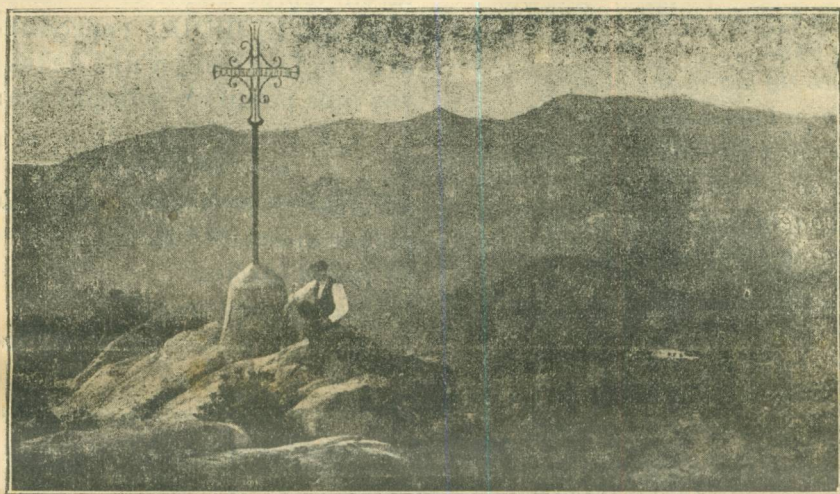
REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II Núm. 28
 Sant Hilari Sacalm, 27 de Setembre 1923

Nombre solt, 0.25 ptes.
 Temporada, 3.00 »

NOSTRES BELLS PAISSATGES

Al cim de las Rocas del Rey

I res més, que repetirlos que salut a tots, i que s retira modestament pel foro esperant per quant vingui un altre Juny.

EL SIMBOL

Plau-nos donar com a despedida de nostra temporada de 1923, un aplec de treball firmats per fills de Sant Hilari

Benet Jover i Bernedas
 (1825-1882)

Nat en 1825. Fill i metge de Sant Hilari. Cursà la carrera amb lluïment i tota la vida hauria exercit en el seu poble estimat de no sobrevenir les turbulències i excessos de la segona guerra civil. Aleshores passà a Sans (Barcelona) amb sa família, en quina població morí l'any 1882.

Escrigué acurats articles periodístics i, com a obra més notable, una «Memoria» sobre les aigües de la Font Picant, al embotellar-la per a l'espòs d'Isabel segona. Aqueixa memoria li valgué una condecoració pensionada que ell rebutjà, retornant-la a Madrid. Aquest detall dona una nota del seu caràcter.

•Els troços adjunts són fragments d'una «correspondencia» que, descrivint un viatge a Sant Hilari, envià al periòdic «El Porvenir de Sans» en 26 d'Agost de l'any 1879.

 GLOSARI

Res, que ja hi som. Que aquest últim dijous de Setembre, se'ns ha plantificat aquí, com amohinós terme de la nostra tasca periodística estiuenca, barrant-nos el pas fins arribar un altre Juny. Quina llàstima! Are que ja hi estavam acostumats, que haviam enfortit las coneixensas del any passat i n'haviam agafat tantes de noves, i te, plega, i preparat per quant vingui un altre Juny.

Sort que aquest any ens havém

aprofitat més que l'any passat. No se si s hi hauràn fixat. Ens hem posat en comunicació sis setmanas més que l'any passat. Aquest any disset. El passat varen ésser onze. Deu n'hi dò. Ja és una bona empenteta.

I are, que puc dir-los de las moltas cosas que'm deixo al tinter? Sols me queda temps per una. Gracias, moltas gracias als que ens han alentat a la empresa, als que'ns han ajudat amb els seus treballs ben meritosos, honrant-nos amb una distinció que ben pocs periòdics avui poden lluir, i, gracias, moltas, als que son puntal valiosos de la vida de LLIROIA amb sos anuncis i sotscripcions.

«A pocos kilòmetros de Hostalrich se entra de lleno en el incomparable valle de Arbucias, el cual deja muy atrás a los tan careados valles de Suiza: en efecto, parece que en aquel rincón del Montseny la naturaleza hace alarde de su propia belleza, acumulando en él todos los encantos que en sí encierra.

»La carretera que recorre el fondo del valle va franqueando, ya la derecha, ya la izquierda de un riachuelo bastante caudaloso, y ofrece en cada recodo, en cada zig-zag, un nuevo y delicioso panorama; aquí un verde y frondoso prado, plantado de esbeltos álamos colocados en simétricas hileras; allá otro prado sembrado de preciosos manzanos que encorvan sus ramas hacia el suelo por el peso de su delicado fruto; acullá campos de labor con lozanas verduras y variadas leguminosas; a los lados, coronan este cuadro de belleza sin igual frondosos bosques de alcornoques, de encinas, de avellanos y castaños, alternados con preciosos viñedos que dan excelente vino.

»Como fin y remate de este magnífico cuadro, en el extremo occidental de este valle, se divisa el vetusto Montseny en forma de una inmensa pirámide truncada, cuya presencia recuerda uno de los fenómenos geológicos más notables de nuestro planeta: el levantamiento de la cordillera pirenaica, de la que forma una de sus estribaciones» (?)

Francesc Jover i Paixau

(1856-1910)

Fill del anterior. Cursà a Vich una part del Batxillerat. Fou aficionat a la literatura i s'incorporà al Renaixement de les lletres catalanes. En el número 7 de LLIROIA donàrem una petita nota crítica de la poesia d'aquest autor, i publicarem la següent que'ns plau reproduhir.

EL BREÇOL

*D'un tronc d'arbre de noguer
el feren a la pagesa:
el destrelé amb sa destral,
el minyó fusté amb ses eines...
Diu qu'era dels més bonics
qui és feien per'quelles terres!
Ai breçol, el meu breçol:
qu' pogués dormir-hi sempre!
Ell ha sentit dintre el bosc,
al abric de les fulletes,
la música del torrent,
del oreig la dolça queixa,
del rossinyol aquell cant
i de la nit la grandesa.
Ai, breçol...
Ell ha vist com m'adormia
al caure en mes galtetes
la pluja de petonets
que ma bona mare em feia.
Si en devien ser de dolços,
qu'ara encara m'els remembra!
Ai, breçol...
Ell sab de ma mare el goig
per la primera denteta;
quan me deia—Fes non-non,
fillet de l'ànima meva...
(Cançoneta que encar se de
memòria i tota entera).
Ai, breçol...*

*I eis contes de ia meva àvia,
d'aquella vella tant vella,
que'm parlava dels gabaigs
com a maleïdes vespes,
d'un històric Montserrat
i d'uns comtes de la terra...
Ai, breçol...»*

Antón Jover i Paixau

(1859-1888)

Germà d'en Francesc. Nat a Sant Hilari com tots sos germans i mort, també com ells a Barcelona. Estudià a Vich i tingué afició a la literatura clàssica. No li conec res en català, sols aquest sonet que m'ha recitat la Mare. No fou fet per pur esplai sinò també per un motiu d'honra.

«AL CALUMNIADOR

No importa que te metas en vedado ni que ensucies, mortal, la senda pura do vagan y se esparcen con dulzura la virtud y el honor del hombre honrado.
No cejes hasta que mires colmado tu vil procedimiento; no me apura

que el sello de la infamia, con anchura, para esculpir mi rostro hayas hallado.

Sólo lo siento porque me zahieres con antifaz, del cual haces alarde, de lo contrario, acaso me vengara.

Mas, a decir verdad, no sé quien eres, y, como tal obrar hace cobarde, espero que vendrás me cara a cara.

Manel Jover i Paixau

(1864-1907)

Fill petit del metge Benet. Estudià a Barcelona el batxillerat i cursà la carrera de Medicina, llicenciant-se als 22 anys.

Fou metge de Capellades i de Masquefa. La seva cultura era notable i en el seu ministeri fou per tothom apreciat i alabat.

Escrigué en català i castellà, i de la seva tasca literària tractàrem també un xic en el número citat de LLIROIA, reproduhim avui un fragment d'una de les seves més populars composicions:

LA CARITAT

*«Si avui les cordes de la meva lira
polsar m'atreveixo,
és que m'inspira
un accent sagrat,
l'idol més noble, la virtut més
[bella,
aquella clara i lluminosa estrella:
la santa Caritat».*

Son aquests els datos recullits per a portar nostre gra de sorra al bon desig del Director de LLIROIA en aplegar referencies dels fills de Sant Hilari conservadors de la bella literatura

MIQUEL BOSCH I JOVER

Artés, 7 - IX - 23

Décima

Una burra xica y blanca,
sens pensar fer rés de mal,
ha traspasada la tanca
del hort del Sastre Giralt.
Anava sense ronçal,
sens ningú la dirigits,
i ambson seny d'animal grís-
se menjava aquelles bledes,
qu'eren crues i ben fredes,
raciant sa fam aixis.

JOSEP BUXALLEU
(Sastre Giralt)

Pladelasala-Felip Brussosa y Parcet

Fills de Sant Hilari. El primer visqué en la setzena cènturia i entre'ls papers del Sastre Giralt que examinàrem en l'ivernada de 1897 a 98 a Càn Quel trovarem versos d'aital poeta. Fragment de un poema «Fellonies».

Dels altres tres queden cançons ja conegudes, en castellà i català. Volém apuntar un versos que'l barber i músic Manel Climent ens feia cantar amb aire d'americana. De quin dels tres són? Cal ferna recerca per trovar coses tant interessants.

Mil cançons volem cantar-hi
rodejats d'avellaners;
jovenets de Sant Hilari
obsequiau als forasters.

A sobre llit d'hervetes,
aprop de riu preciós
hermosas cançonetes
dels bous y dels pastors

Qui la recorda tota sencera?
De qui es original?

A. B. P.

Del Sastre Giralt

Son innombrables las sortidas graciosas del improvisador Sastre Giralt qu'encara recorden els vells de nostra vila. En citarem una de les ultimament recullidas.

Un advocat de molta anomenada que venia a pendre les aigües d'aquest poble, s'hi feu molt amic i li demanà uns versos. El Sastre se'n excusava cada istiu quan, a l'anar-hi de nou, els hi demanava; però tant i tant l'important, que un dia al trobar-lo venint de passeig li endressà sens embuts i davant d'un bon rotlló de gent la següent dècima:

Notaris i advocats,
com gent de ploma són ells,
baixen volant com aucells
a l'infern dels condemnats.
Quevedo en els seus dictats

eixa sentència fulmina;
ningú diu si desatina,
puig tant istiu com hivern,
tots hi fan cap a l'infern
i es pla certa eixa doctrina.

Si comencèssim a citar anècdotes d'ell, no acabaríem mai.

A. BUSQUETS I PUNSET

Sant Hilari Sacalm

L'esperit s'estremeix de goig al contemplar la florida esplendorosa de la nostra vila.

¡Mireula indolenment recolzada en las vessants del altíssim i venerable Montseny! Quina ornamentació més hermosa de boscuries i afraus ahont el remor de mil fontanellas i regarols, cantan els ocells en aquestos temps de joia en que a corrua feta venen els forasters, els uns a recrearsa vista amb tanta hermosor, i altres a cercar remei per ses malures en aquestas salutíferas ayguas que no tenen parió.

En el clos reduit de la calma riolera ja no hi cabia i s'ha aixemplant Coll del Boix amunt i i envers l'indret de la Font Vella, quan no pel cantó del Hort Nou, riolers aixamplis que trenquen el cinturó que la oprimia.

Bon lloch pera reposar de les fadigues del hivern els que venen a saturar sos pulmons del aire sa de les bosquetanes encontradas perfumat per mils de flors i d'herves. Si'ns decantém vers la Font Picant, tan miraculosa i estimada, seguint el rieral murmurador arribarém fins a un nú de montanyes i serralades interminables de grat encis i que fan de nostra comarca la verdadera Suissa catalana.

La vila nostra obra'ls braços als forasters que la honran, oferintlos un ajlec de cors francs i generosos que bé ho som els fills de Sant Hilari, encara que sembli vanitat el dir-ho.

Es cert que montanyes gegantines oprimeixen la població, pro que pintoresca serà la vila quan s'escaloni els caserius

per les vertents de las verdosas serralades!

¡Contemplem-la amb goig la creixensa!

F. CULÍ VERDAGUER

* * *

Mes amigues de joguines
totes dihuen que t'has mort;
desde ahir totes m'abressen
y m'omplen de petóns.
¡Ay mare, mareta meva:
es gaire gust ésser mort?
Quan corriem per la prada
cullies per mí les flors
y un ramellet hi lligaves
a n'els rissos del meu front.
¡Ay mare, mareta meva,
perque avuy no'm posséu flors?
La tieta, mes que lletja,
m'ha posat un llas de dol;
sempre'm deya ploranera,
y ara plora més que jo.
¡Ay mare, mareta meva,
m'han posat un llas de dol!
Si ho sabesses! me prengueren
el vestit de rossa fosch
y aquell blanch que tú'm

[brodaves

l'any passat, en el balcó.
¡Ay mare, mareta meva,
el vestit de rosa fosch!
M'han posat negra, endolada,
ja no semblo la Rosó;
alegroya tant que n'era
are'm moro de tristor.
¡Ay mare, mareta meva,
ja no semblo la Rosó!

Mn. IGNASI ROVIRA COLL

L'Amor de mare

No hi ha cap amor tan pié de abnegació com el que'ns professa la mare.

Quan som petitets ja corresponem a ella, i tot l'amor que sent nostre tendre cor d'infants és per ella sola. ¡Prou s'ho mereix!... Sempre tant bona i carinyosa amb nosaltres. ¡Pobre mare! quants sofriments... quantes penes i quantes llàgrimes com perles rodolan cara avall per nosaltres... de bona gana fins la seva vida donaria per els seus filllets... per aquell fruit del seu

amor. ¡Es cosa sublim l'amor d'una mare!

Si els homes sentíssim com les mares, no hi haurien eixes terribles guerres que s'emporten els fills de la llar robant la tranquil·litat i la vida de les seves mares.

Jo'm pregunto, qu'és una mare? Una cosa que l'infant estima i que l'home oblida. Un amor fet a tota classe de dolors... Un cor que no's cansa de sofrir i una ànima que no deixa un moment d'estimar, i nosaltres a canvi de tot això moltes vegades ens mostrem indiferents amb elles i fins n'hi ha que les obliden... i nos recorden que hagin tingut mare.

Sembla impossible que hi hagi un sol fill que oblidi eix nom tan dolç.

L'amor que ens professa, mai m'encarà a les promesses que'ns fa. Ella sempre lluita per nosaltres i vigila que no siguem víctimes dels precipicis que'l món ens prepara. ¡Oh si escoltessim sempre els seus concells!

Quan som petits ja ho fem i quan ens amenaça algun perill correm a buscar auxili a la dolça falda de nostra mareta, que tan-tes voltes ens ha servit de breçol, com els pollets corren a buscar refugi sota les ales de la seva lloca.

Pero... quant som grans per desgràcia nostre comencem a separar-nos d'ella preferim a les amigues...

El món té moltes espines... i al marxar de la faldeta de nostre mare és quant comencem a sentir les junyides de les mateixes.

Tots sabem que's una esposa, una germana, una amiga, pero una mare...

La mort d'aquesta és una immensitat ahont el mateix cor de la dona s'hi pert. En la vida no hi ha petons donats en més carinyo ni més amor que'ls d'una mare. Jo ja comprenc que tenim qu'estimar a altres persones sense ella però mai tenim que oblidar aquesta per conquistar a un altre.

Quantes vegades passa que arriant els divuit anys ja comencen a estimar, però... no n'aque-lla mareta... si no que moltes vegades nostre tendre cor se obra de bat a bat per donar-hi entrada a un galant jove... que tot just coneixem i... ¡ai!... quant s'arriba en aquet cas ja no més vivim per aquell ideal... i casi oblidem aquell dolç amor de nostre mare. I quantes vegades resulta que aquell jove que'ns creiem que degut a sas promesas havia de fer nostra felicitat, les trenca i acaba per oblidar-nos.

Això estimades llegidores ja mai ho farà nostra mare. Essent aixís estimar-la i quant ens arri- vi el moment d'estimar a n'algun galan jove... perquè en la nostra joventut és natural que aquest moment arri- vi, anirém i corres- pondrém a n'el que sia mereixe- dor de nostre cor, si s'en fa dig- ne. Mes, estimem i respectem el dolç nom de mare i aixís corres- pondrém al deurer que tenim amb ella i aixís si Deu un dia ens concedeix que nosaltres siguem mares veurém amb goig com nostres fillets ens respecten i ens aïman. Sols llavors comprendrem la satisfacció que avui elles sen- ten al veurer que'l seu amor es correspost com se mereix.

SOLETAT RIDAURA

La Pastora de Puigdot

Un doll d'aigua com cristall
brola de la font joiosa
la fa servir de mirall
la pastora més hermosa.

Més enllà hi ha un pastoret
que lo fioviol refila
mal de cor pateix pobret
per un jove de la vila
que li vol pendrer l'amor
que'n somia nit i dia
la pastora de Puigdot
que li ha robat la vida.

El diumenge a Viladrau
la veureu com va a matines
porta focs al devantal
al cor hi porta juguines
i en el fons hi du l'amor
per un jove de la vila

a olvidat an el pastor
que dia i nit la somia.

Pastoret enamorat
que plorant passes els dies
amb el cor rublert d'amor
que per tu tot son espines
enmirallat amb la Creu
de Matagalls, ta vehina
agenollat prega a Deu
i perdona a la pubilla.

SALVADOR NOGUERA

A Lliroia i Sant Hilari

Dessota un calm de valls i serralades
exuberants, regades de ses déus,
dassota un calm de trumfarars i prades
reverdejants, oh vila! tu t'agseus
sota'l capçal del llit on despertares
al bes del sol d'Orient tot rialler
sis segles fa que al crit t'alliberares
de via-fora sentin te presoner.
Eix sol radiant ta llibertat inonda
tot el teu ser; i llur esclat infonda
al teu esperit l'avenc d'un poble gran.
Darrera eix sol, esclata un nom, un símbol
que uneix els cors, ¡Lliroia! que
[atractivol
a son Orient tos fills triomfarán

LLUIS G. PONS Pvre.

L'adeu...

Sola i fligida, asentada al bal-
có, plora. La lluna amb sos raigs
d'argent banya el seu rostre. Fi-
ta son esguard a la lluna, i com
buscant tots els recones del astre
de la nit la mira... la contempla
llarga estona. Els seus ulls bri-
llants com esteis s'omplen de
llàgrimes. Pobra nena!

El seu pensament fuig... cor-
re.. vola cap aquelles terres
maleïdes ahont hi té el seu amor.

Encar sent la cremor dels
seus ardents llavis, al dar-li
l'adeu i dir-li:

—Mira'm, guaitem aimada
meva, veus com jo no ploro,
qu'estic tranquil.

—No amor meu. No pot esser.
Tremoles com jo.

—Es l'emoció i al pensar que't
deixo. No temis, seré fort i Deu
m'ajudarà. En la lluita, el teu
record me donarà forces per so-
portar-la.

—M'estimes molt?

—Més que mai. Per aixó vull viurer per estimarte sen pre.

Per qué plores? Contempla la lluna que sonrienta ens mira. Quan jo siga fòra i eila com en eixa nit serena, il·luminarà la terra, fixa-hi el teu esguard, que jo d'allà... també la miraré i semblarà que'm trasmeti els teus pensaments...

Per aixó ella amb ses mirades li demana noves del que aima.

Llàgrimes roentes com hermoses perles, li baixen cara avall.

—No ploris—sembla dir-li—no ploris que el teu amor vindrà, per fer de la llar un niu amorós, ple de felicitat. I absorbit en aquest pensament, tot d'una el só de llunyana orquestra li recorda que és nit de festa major i que el jovent alegre i bulliciós dança alegrement.

Ella, com una verge resignada diu:

—Balleu, balleu amics meus, que per mi és nit de plor.

JOSEP DURAN

Sacrifici

L'aubada apunta sobre'l mar de Roses; l'ayre despert torna a crehuar l'espai; s'esvaeixen les ombres misterioses: Natura somnolenta exhala un ¡ay! i vibra al bes de l'auba benehida que la torna d'ensomnis a la vida.

Dessobre'l llibre de la roca dura que'ls celtas a son deu han consagrat, el sacerdot derrama la sang pura del anyell tendre i blanc, sacrificat.

Sobre'ls tions la víctima es posada, ja flamejant el fogueral l'encén; y's confonen en una flamarada el foc sagrat i els raigs de sol ixent.

El poble dança entorn del sacrifici fantástica sardana, esbogerrat, i no s'adona en mitg de son defici que tingui el cos i l'esperit cansat,

fins que del foc ne resta una guaspira. Llavors, retuts, s'ajauhen sota, ls pine i el sacerdot sos ulls a n'el cel gira implorant per son poble'ls dons divins.

MANUEL ROVIRA I COLL

Visió

Crucíferes

Es aquest mon una mar mon pobre cor una barca, barca que fa el seu camí per treure del cel les platges. Mil cops m'hi som acostat i els temporals me'n aparten brega que brega el meu cor, de tant bregar ja s'en cansa. Si no veniu ¡Jesus meu! el volcaràn resonades, s'estrellarà en els esculls, arreu farà vies d'aigua.

María de SULTERRA

L'estiuet de Sant Martí fou com el florit oasis que la sobtà foça enllà de son romiatge vers l'assoliment de son amor que portà la vida a n'aquella naturalesa trista i indiferent.

En el decurs de tan alegroia quinzena s'impregnà de la poesia pura i esponjosa que l'estre del seu adorat company abocà en les ardentes pàgines de *Coralines*, el llibre privilegiat que rellevà'ls més predilectes de devoció que solien acompanyar les hores de solitud, en que l'ànima ignocenta de la pubilleta de Serradeures trescava confiada pel caminal de la vida, afressat per la dolorosa rutina imperant en la seva llar ignorada. *Coralines* fou tot aquell temps l'aliment de la seva ànima enamorada; però no bastaren pas les nobles estrofes per omplenar el cor que despertava sedent d'un afecte ver i inestroncable. Encara n'esperava més; al menys el compliment d'una promesa feta al marxar. Ara se'n adonava de la falta que feu sagnar son cor.

Espigolà tots els sospirs tancats en el llibre que havia posat el nom del seu estimat en un lloc envejable; n'havia espremut tota la seva essència,

no traïr l'amor que'ls abusava!

—¡Fins a més veurer! ¡Estigui bó!

En Rodergas tombà'l toçalet de la torrentera amb el cor alabatent de recança.

A la font de les Illes s'aturà a reposar una estona.

Llustrejava, començant la quietut. Les remors de converses dels companys de balneari s'anaven apagant pel recolze de La Molina, i solament trencava'l silenci el soroll d'aigua de la riera.

De sobte la veueta del pastor se sentí clara i dolça.

*Ai, adeu rosa i clavell
que l'amor me'n has robada!
Tu te'n vas cap a la mar
i jo'm quedo a la montanya.*

La tonada percutia per la vessant, omplint la boscuria de melangrosa suavitat.

En Rodergas esperà al pastor que li feu un xiulet. Volia pendren comiat d'aquell minyonet tan devot seu.

Noves

Per més qu'hem procurat estudiar totes les combinacions possibles per veurer de completar en aquesta temporada la total publicació de la novel·la «Animes Ferides» no'ns ha sigut possible. Dita publicació se trova a la meitat. Procurin doncs, conservar els folletons els que desitgin colleccionar-la. Aixís mateix continuarem durant l'hivern recullint las adhesions que se'ns tingui a be enviar pera el tiratge especial que tenim anunciat.

—Record humoristic. «Auca de un forastero en Sant Hilario». Preu: 6 rals

Divendres passat sigué ben nombrós el nombre de vehins i estiuejants de Sant Hilari que concorregueren a la Festa Major de Joanet. L'esplèndit dia que

s'ensopegà enguany ajudaren a l'atractiva excursió.

—Postals Sant Hilari. Colecció en color
Preu: 1 pta.

Es gran el moviment de passatgers que aquets dies hi hagut entre aquesta vila i Santa Coloma de Farnés amb motiu de celebrar-si la Festa Major.

—Postals d'En Jaumet. Diferentes actituds del popular tipo. Preu una pta.

Dissapte ultim encare tinguerem dia de sardanes contribuïnt al gasto per forasters i de la vila, demostració del gran nombre d'estiuejants qu'encare es troven a Sant Hilari. No cal dir qu'es vegeren molt concorregudes.

—Paper Sant Hilari per a cartes Es el predilecte dels estiuejants.

Dissapte vinent cel·lebra la seva Festa Major la vehinapoblació de Sant Miquel de Cladells. Altredia d'excursió recomanable als molts estiuejants qu'ecare es troven a Sant Hilari.

—Las 20 millors postals de Sant Hilari. Albúm publicat per La Modernista.

AVIS

Als que desitgen venir a passar el final de temporada Sant Hilari,

Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Dirigir-se a «Llirioia», quina administració s'ofereix generosament a orientar-los.

També acceptem encàrrecs per la temporada de 1924.

Tenim pisos arreglats amb tot el parament a preus molt econòmics.

Agrahim segell per a la resposte.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

No tardà pas a compareixer-li al devant amb un ram de flors bosqueroles.

—Teniu! llamp! Jo prou voldria dirvos que... pro... mal rellamp! Ella me les ha fetes dur. Us estima molt ella; i jo també, llamp!

En Rodergas no sabia pas que li passava. Va estrenyer la ma del pastor, deixant-li unes monedes, i mentres, pobret s'aixugava'ls ulls amb el revés de la màniga li digué'l poeta.

—Cómprat un fioviol d'aquells que'm deies l'altre dia, quan vagis a fira a Osor. Pensaràs amb mi, sempre que'l refflaràs?

—Ja ho crec! Deu n'hi dò, Deu n'hi dò!

Se'n anaren. El pastor cap a Serradeures, darrera'l remat, i en Rodergas al *Hotel*. Quan entrà en sos jardinetes, va girar-se com per acomiadar lo que deixava enrera.

Tot era fosc i asollat en espessa boira terrera. Encara s'aturà per escoltar les remors de la nit, sobtant-li algún record; i encara distingí la veueta del pastor, esbandint-se pel foncal

*Ai, adeu rosa i clavell
que l'amor me'n has robada!*

VII

Havia arribat l'hivern amb tot el séu ròssec de tristeses i soletat.

Serradeures quedà embolcallat amb aquell matell da crua fredor. Els arbres s'havien despullat de ses gales. Les boscuries feien besarda amb la total nuesa de sos colosos centenaris. Els dies apuntaven, les més de les vegades, amb la grisor enfredorida de les eternes colines isolades, i les cimes alteroses de les properes serres portaven vesta blanquinosa que signa als vellets la crudeltat de llur alenada, i al malalts melangiosos una época d'esborronament.

Cap hivernada com aquella engunià tant a l'Agnés. La tardor semblava tendir a esborrar la ferida oberta en son cor per la despedida del séu estimat.

Ploma Ideal Waterman

Model Regular
De gran capacitat de tinta
propia, per tant, per a des-
patx.

Model d'Ompliment Automàtic
S'omple en dos segons, el tancament
es fa mitjançant l'aparell rosca-
da de tota seguretat. Molt pràctic per
a homes de negocis.

Model Safety
Seguretat absoluta, podent se
portar en qualsevol posició.
Propi per a viatge.

Model Baby-Safety
Especial per a senyores: es
pot portar dins la bossa o
cartera sense por de que's
vessi.

El present Ideal per a tots

De venda a La Modernista

- Demanis Tinta IDEAL WATERMAN

Llet condensada

EL PAGES
Es la millor marca

Lampisteria de
Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Coloca-
ció de vidres de totes classes.
S. BENET, 1

Francesc Trias

Teules i Torpedos
Santa Coloma de Farnés
Per encàrrecs a Sant Hilari a
LA MODERNISTA

Eden Concert

MUSI - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

LA RISPNO HILARIENCA

Empresa d'Automòbils

De Breda a Sant Hilari,
anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens sur-
tida de Barcelona: 5'40 i 14'25.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- > > Hostalrich (diari)
- > > Sta. Coloma (dilluns)
- > > St. Celoni (dimecres)
- > > Vich (dissabtes)
- > > Establiment (perma-
nent durant l'estiu)

SERVEI DE TURISME

Per despatx de billetes i informes:

Carrer de Valls, 1.- Teléfonos 422 i 427
A BARCELONA: Al Despatx Central
de la Companyia dels Ferro-carrils de
M. Z. i A., Cortes Catalanes 573 ahont
podrán adquirir els billetes de auto i
ferro-carril.

Per endur-se'n un bon record, fer-se
reiratar al aire lliure per

En Lluís Ximeno

raó a LA MODERNISTA

Gran licor estomacal

Calisay

MOLLFOLLEDA

Arenys de Mar

Ramón Torrent i fill-Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la
Font Vella

També es portan botelles d'aigua pi-
cant a domicili.

. LLIROIA

Se trova de venda a BARCELONA
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242—(Porteria)

HOTEL SUIS

baix la direcció de

**Francesc
Picañol**Ultimament reformat. Habi-
tacions amb aigua corrent.
Bany, etz., etz.Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre

Balneari

Termes Orión

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de Farnés

GRANJA CALM

LLET PURA

Especialitat en mantega

Despatx:

a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

GRAN**HOTEL MARTÍN**construït expofés al peu dels ma-
nancials

Per informes:

HOTEL MARTÍN DE BARCELONA

HOTEL ORIENTAL

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol

La Pirenaica fàbrica
d'articles
deFusta per a taula i cuina : Box i fibra
est. reissada : Un ca en Espanya**BAÑOLAS**

Representació a Sant Hilari

"La Modernista"

**GRAN HOTEL
ESPAÑA**ACREDITAT/DÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ

i a Barcelona de la

SPLÈNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

Pelai. 8

Teléfon A 3.691

Xocolata MUNDIAL**Joaquim Lloveras i C.^{ia}**Fabricants de Dolços
i Xocolates**Princesa, 15.-Barcelona****GRAN CAFE UNIO** (Antic Café Xicus)**TEMPORADA D'IS IU 1923**Grans funcions de Titelles : Sessions de Cine : Llufts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo**GRAN CASSINO TIVOLI**

SERVEI ESMERAT

Funcions de Teatre : Balls : Espectacles : Saló de Billar

Aigües de SANT HILARI Infalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anèmia, Clorosis, etz., etz.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça,
Francfort, Buenos Aires, etz., etz.Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146 — BARCELONA